

ændre noget ved, at Enhedslisten har tænkt sig at støtte dette lovforslag.

Kl. 18:11

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Det er hr. Anders Samuelson som ordfører.

Kl. 18:11

(Ordfører)

Anders Samuelson (NY):

På en dag, hvor Folketinget faktisk lige over middag brugte rigtig meget tid på at diskutere positive og negative sider ved det europæiske samarbejde, synes jeg sådan set, det er en fornøjelse at stå med det her forslag, som jo er en følge af to åbningsskrivelser, som vi har fået. Der er nogle, der holder øje med os, der er nogle, der holder os i ørerne, hvis vi ikke implementerer og gør tingene ordentligt. Man kan altså sige, det er det modsatte af den diskussion, som vi måske tit og ofte har herhjemme om, hvorvidt det hele bare bliver efter den laveste fællesnævner, når det gælder EU. Her er der et eksempel på, at der er nogle, der trækker os i ørerne, for at vi kan komme op på et højere niveau, og det kan vi selvfølgelig bakke op fra Ny Alliances side.

Kl. 18:12

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 18:12

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for modtagelsen af lovforslaget. Det er også mit håb, at vi kan få en hurtig vedtagelse her i Folketinget.

Lovforslaget er jo af mere formel karakter, idet det har som hovedformål at imødekomme den kritik, der har været fra EU, om, at fuglebeskyttelsesdirektivet og habitatdirektivet ikke er tilstrækkeligt indarbejdet i den danske lovgivning. Det er ikke vores faktiske indsats, der er kritik af, men derimod indarbejdelsen. Med dette lovforslag retter vi op på kritikken i de åbningsskrivelser, som Danmark fik i 2006, og som flere ordførere har været inde på.

Jeg vil også gerne i dag understrege, at det ikke er sidste gang, vi kommer til at se på direktiverne. Der er jo en del af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, som jeg vil fremlægge forslag om senere i denne folketingsssamling. Det er den særlige beskyttelse af en række arter, bl.a. flagermus og hasselmus, som vi er forpligtet til at beskytte. F.eks. må yngle- og rasteområder for arterne ikke beskadiges, og i den forbindelse vil jeg kvittere for, at hr. Per Clausen efter-

lyste en åben proces. Jeg kan sige, at det bliver meget åben proces i den forbindelse, hvor alle har mulighed for at komme til orde, og hvor der selvfølgelig også bliver en længere høringsfrist, end det har været gældende for det her lovforslag. Jeg regner som sagt med at kunne sende lovforslaget om artsbeskyttelse i høring inden sommer. Derudover arbejder flere af mine ministerkolleger med at gennemføre naturbeskyttelsesdirektiverne i deres lovgivninger.

Men nu drejer det sig om at få den formelle side af sagen på plads. Lovforslaget indeholder ingen reelle ændringer af retstilstanden, idet myndighederne i forvejen lever op til forpligtelserne i direktivet. Jeg håber på en positiv drøftelse af forslaget, og jeg ser frem til, at Folketinget kan vedtage lovforslaget hurtigst muligt.

Kl. 18:14

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget bliver henvist til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af fattigdom i Danmark.

Af Line Barfod (EL) m.fl. .
(Fremsættelse 19.02.2008).

Kl. 18:14

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Velfærdsministeren.

Er der nogen, der har set velfærdsministeren?

I den her situation er man jo, da det er det sidste punkt på dagsordenen, tilbøjelig til at afslutte mødet, men nu er det jo et privat forslag, hvor forslagsstilleren er til stede. Det er pinligt det her – for ikke at sige, at det er uacceptabelt.

Vi udsætter her mødet, så jeg kan forberede den tale, jeg skal holde kl. 18.20, og hvis ministeren ikke er til stede på det tidspunkt, afslutter vi

mødet i dag, og så må vi finde et andet tidspunkt på kalenderen.

Mødet er suspenderet. (Kl. 18.16).

Kl. 18:20

Første næstformand (Svend Auken):

Mødet er genoptaget.

Klokken er nu 18.20; jeg udsatte før mødet med 5 minutter, og der er ikke nogen minister. Vi har hørt, at ministeren er undervejs, og det er jo i sig selv en opløftende meddelelse i betragtning af, at hun skulle have været her fra starten, men ikke var det.

Jeg er nødt til at sige til dem, der sidder og ser på det her, at det er meget usædvanligt i Folketinget, at en minister ikke passer sit arbejde og er her til tiden. Vi opretholder kun mødet af én grund, og det er af hensyn til fru Line Barfod, der som forslagsstiller har måttet vente. Men hvis ikke vi ser ministeren inden for det næste minut, har jeg tænkt mig at afbryde mødet.

Der er nu sket det, at velfærdsministeren er kommet til stede i Folketingssalen, lang tid efter at vi skulle starte behandlingen, og jeg bliver nødt til at sige til ministeren – og ministeren ved, jeg skal sige det, jeg nu siger – at vi ikke kan afvikle vores arbejde, hvis ikke ministeren er til stede. Folketinget er i forvejen underkastet et betydeligt arbejdspress, fordi vi har fået mange forslag fra regeringen frem til Folketinget på et sent tidspunkt på grund af valg og mange andre ting, og derfor er vi altså nødt til at måtte insistere på, at ministrene er til stede. I dag ville jeg ikke have gennemført behandling, hvis ikke det havde været et privat forslag, og af hensyn til fru Line Barfod – og alene af hensyn til fru Line Barfod – gennemfører vi mødet.

Derfor vil jeg kun sige til velfærdsministeren, at jeg bestemt ikke håber, at det her gentager sig.

Kl. 18:23

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Endnu en gang min dybeste beklagelse.

Det forslag fra Enhedslisten, vi nu skal behandle, har overskriften »Afskaffelse af fattigdommen i Danmark«, og Enhedslisten forestiller sig, at det skal ske ved at hæve en lang række forskellige ydelser. Der er tale om meget betragtelige forhøjelser, og der er en lang liste over initiativer, såsom at de lavestlønnede offentligt ansatte skal have 2.000 kr. mere i løn om måneden,

dagpengemaksimum skal hæves til 30.000 kr., kontanthjælpen skal hæves, de sociale pensioner skal hæves, SU'en skal hæves, og der skal ske en fuld satsregulering.

Det ville føre for vidt at skulle gå i detaljer med alle de konkrete forslag her, og desuden hører de fleste berørte områder under andre ministres ressortansvar. Men jeg vil komme med nogle mere overordnede betragtninger om Enhedslistens begrundelse for forslagene og den politiske holdning, der ligger bag.

Jeg synes, at Enhedslisten maler et billede af det danske velfærdssamfund, som jeg synes er svært at genkende. Der har været meget diskussion om udviklingen i indkomstfordelingen og årsagerne til den udvikling, men faktisk er jo, at Danmark er blandt de lande i verden, der har de laveste indkomstforskelle, og er et af de lande, hvor andelen af befolkningen med relativt lav indkomst er mindst. Så man siger, at Danmark måske er verdens mest lige samfund, eller i hvert fald et af de absolut mest lige. Og det er grundlæggende et meget positivt vilkår, som vi meget gerne skulle holde fast i.

At andelen af befolkningen med relativt lav indkomst i de senere år er steget, kan bl.a. tilskrives den gunstige udvikling på bolig- og aktiemarkedet, men med udsigten til stagnerende eller faldende boligpriser og den seneste afmatning på de finansielle markeder kan udviklingen vise sig at komme til at gå den anden vej, sådan at den svage tendens til en stigende ulighed, vi har set siden midten af 1990'erne, faktisk kan begynde at indskrænke sig igen.

Samtidig dækker hele situationen over, at alle indkomstgrupper har haft en indkomstfremgang, men de, der har aktier og fast ejendom, har altså ofte haft en større indkomstfremgang, og det har så afspejlet sig i, at der er blevet relativt flere i lavindkomstgruppen. Men det dækker altså ikke over, at de har fået færre penge mellem hænderne.

Derfor er det ikke rigtigt, når Enhedslisten siger, at de fattige i Danmark er blevet fattigere. Deres indkomstfremgang har ikke været lige så stor som de bedrestilledes eller de riges, men købekraften for mennesker i lavindkomstgruppen er i gennemsnit vokset og ikke faldet.

Enhedslisten siger også, at der er sket en stigning i antallet af mennesker, der har en indkomst under EU's officielle fattigdomsgrænse. Men lige for god ordens skyld har EU faktisk ikke nogen officiel fattigdomsgrænse. EU opererer med en indikator for, hvor stor en andel af

befolkningen der er i risiko for fattigdom, og det er altså så en relativ fattigdom, forstået på den måde at der er tale om dem, der ligger under halvdelen af den såkaldte meridianindkomst.

Af en netop udkommet rapport fra Kommissionen fremgår det dog, at Danmark sammen med de øvrige skandinaviske lande tilhører den absolutte top, når det handler om at have en lav andel af børn i lavindkomstgruppen, ligesom vi, når det gælder folks egen indkomst, er verdens måske mest lige samfund. Børn er også underrepræsenteret i lavindkomstgruppen, og vores system med indkomstoverførsler er i høj grad med til at udligne indkomstforskellene.

Lavindkomstgruppen er ikke en opgørelse af, hvilke danskere der er fattige i absolut forstand, f.eks. i den betydning, at de ikke har råd til mad, tøj og bolig. Lavindkomstgruppen er personer, som har en lav indkomst i forhold til den øvrige befolkning. Selv om alle f.eks. havde dobbelt så stor indkomst, ville der ikke være færre eller flere i lavindkomstgruppen, altså målt som relativ fattigdom eller lavindkomst.

Derfor er jeg uenig i den måde, som Enhedslisten fortolker opgørelsen i udviklingen i lavindkomstgruppen på og i den heraf følgende beskrivelse af det danske velfærdssamfunds tilstand. Efter min opfattelse er der i høj grad velfærd og også lige muligheder for alle i dagens Danmark. Men det betyder jo ikke, at der ikke er mennesker, der har det svært i tilværelsen og også har det for svært.

Derfor er der i høj grad brug for en indsats, som handler om at øge alle menneskers muligheder for at udnytte de muligheder, der er i det danske samfund. F.eks. er vejen til arbejdsmarkedet længere for nogle, end den er for andre. Og det er jo også baggrunden for, at regeringen har taget en række initiativer, f.eks. igennem det, der hedder »Ny chance til alle«, »Nye veje til arbejde« og »Fælles ansvar«.

Gennem behandlingstilbud til misbrugere, støtte-kontaktperson-ordninger, mentorordninger, afpassede tilbud til særlige grupper, f.eks. psykisk syge, er der jo netop blevet fokuseret på den målrettede hjælp, som er nødvendig, hvis vi skal hjælpe alle til et liv med et større indhold, men også et arbejde og med muligheder for at forbedre den økonomiske situation. Altså kort sagt kan man sige, at vejen til en højere indkomst i høj grad går over det at afhjælpe nogle af de barrierer, der er for, at man kan få en højere indkomst.

Man kan så også sige, at der er grupper, som er på ydelser som f.eks. førtidspension, som jo ikke uden videre har muligheden for at komme i arbejde. Der er muligheder med et skånejob, og der er også andre muligheder, men dem er der jo helt klart nogle der ikke er i stand til at benytte sig af. Derfor skal vi jo have en møderække om og nogle politiske drøftelser af, i hvilket omfang vi skal lave nogle ændringer i hele førtidspensionssystemet.

Modtagere af dagpenge, folkepension og førtidspension er i øvrigt generelt underrepræsenteret i lavindkomstgruppen. Gennem de senere år er der gennemført en række forbedringer for folke- og førtidspensionister, f.eks. er ældrechecken blevet indført, hvilket forbedrer vilkårene for godt 230.000 folkepensionister, og fra 2009 vil ældrechecken udgøre 10.000 kr. på 2008-niveau, hvad der jo må siges at være et betydeligt tilskud til den enkelte pensionists økonomi.

Førtidspensionister, der modtager den almindelige og forhøjede almindelige førtidspension på den såkaldt gamle ordning, har fået et økonomisk løft ved indførelsen af den ekstra tillægsydelse, der reelt ligestiller denne gruppe pensionister økonomisk med modtagere af mellemste førtidspension, hvad der jo også er et betragteligt løft.

Desuden gælder den sikrede mulighed for en supplerende pensionsopsparing og opsparing i ATP stort set alle grupper i det danske samfund, også mennesker uden for arbejdsmarkedet. Og der er indført en bedre mulighed for, at førtidspensionister også kan spare op via den supplerende arbejdsmarkedspension.

Heller ikke forslaget om at fjerne fradragsretten for pensionsindbetalinger til finansiering af forslaget mange merudgifter synes jeg hænger godt nok sammen. Der er godt nok fradrag for indbetalinger til pensionsordninger, men udbetalingen beskattes jo, når pensionen engang hæves. De penge, staten vil tjene på at ophæve fradragsretten, er således overvejende udtryk for en fremrykning af et provenu, som under alle omstændigheder vil komme til udbetaling, når pensionen kommer til udbetaling.

Faktisk kan man sige, at forslaget samlet set kunne medføre en svækkelse af fremtidens velfærd, fordi det vil føre til væsentlige merudgifter til forsørgelsesydelse til personer i den erhvervsaktive alder, lavere incitamenter til beskæftigelse og dermed lavere skatteindtægter, lavere incitamenter til pensionsopsparing og højere udgifter til forsørgelsesydelse til pensioni-

ster. Og med den begrundelse må jeg afvise forslaget.

Kl. 18:33

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ministeren om at blive stående. Det er fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 18:33

Line Barfod (EL):

Jeg forstod lidt ministeren sådan, at en række mennesker i Danmark i gennemsnit har fået det bedre, og at vi derfor ikke skal gøre noget for dem, der har fået færre penge. Men det er jo lidt svært at forstå for de mennesker, der f.eks. er blevet ramt af kontanthjælpsloft, af starthjælp osv., og som derfor simpelt hen ikke har råd til f.eks. at betale deres husleje, ikke har råd til at købe mad til deres børn osv.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren virkeligt mener, at man kun skal se på et gennemsnit af, hvordan folks indkomster i steget, og ikke se på, at der faktisk er mennesker, der lever i fattigdom. Ifølge den rapport, som Socialforskningsinstituttet har udgivet i dag, er der jo et stigende antal, der bliver sat ud af deres boliger, og blandt dem et stort antal, som er på kontanthjælp og dermed jo er blevet ramt af de nedskæringer, der har været.

Kl. 18:34

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 18:34

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Når man ser på indkomstgrupperne, alle indkomstgrupper, så har de haft en fremgang gennem de senere år, og nogle har så haft en større fremgang end andre. Og når man ser på den rapport, der er kommet i dag, er 30 pct. af de 2.500 personer, der bliver sat på gaden – hvad der er 2.500 for meget efter min mening – ganske rigtigt på kontanthjælp.

Men som der også bliver sagt fra SFI's side, kan man ikke påvise nogen sammenhæng med kontanthjælpsloftet eller starthjælpen. Det er f.eks. sådan, at en overvejende del af dem, der er på kontanthjælp, er enlige mænd, som ikke er i nærheden af kontanthjælpsloftet, men der kan f.eks. være det forhold, at huslejen er høj i forhold til den kontanthjælp, de får udbetalt. Men dem ville man altså ikke hjælpe ved at fjerne kontanthjælpsloftet.

Kl. 18:35

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 18:35

Line Barfod (EL):

Jeg prøver at spørge igen, om ministeren ikke kan svare på, om det, at der er nogle i samfundet, der har en stigende indkomst, overhovedet hjælper dem, der oplever at leve i fattigdom, og især, om det hjælper deres børn. Ministeren er jo også minister for børnene i Danmark og ansvarlig for, at børnene i Danmark har gode vilkår. Jeg går ud fra, at ministeren mener, at det gælder for alle børn.

Så jeg forstår ikke, hvordan det, at nogle får en stigende indkomst og uligheden stiger i Danmark, skulle kunne hjælpe dem, der lever i fattigdom. Nu afviser ministeren vores forslag. Har ministeren nogen forslag, der kan hjælpe de mennesker, de børn, der lever i fattigdom, og som oplever f.eks. at blive sat ud af deres lejlighed, fordi de ikke har råd til at betale deres husleje?

Vi mener, det er et alvorligt problem og også et alvorligt demokratisk problem, at vi har en voksende gruppe af mennesker i vores land, som lever i fattigdom. Det vil jeg høre om ministeren slet ikke har nogen bud på at der skal gøres noget ved, eller om vi kun skal se på gennemsnitsindkomster.

Kl. 18:36

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 18:36

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Når vi ser på børnefamilier på kontanthjælp, er det jo sådan, at det er relativt få og meget små beløb, det drejer sig om, når vi snakker kontanthjælpsloft. Sådan som jeg husker det – og nu må jeg lige minde fru Line Barfod om, at det jo hører under beskæftigelsesministerens ressort – ville det ikke hjælpe nævneværdigt på børnefamilier, f.eks. enlige forsørgere, hvis man fjernede kontanthjælpsloftet.

Når det drejer sig om, hvorvidt der er forslag, vil jeg sige: Ja, jeg kom faktisk med nogle meget konkrete forslag i dag, der tog udgangspunkt i det meget triste og uacceptable forhold, at der er mennesker, der bliver sat på gaden. Det handler om en fremrykket indsats, der kan forebygge det her problem, inden det vokser sig stort, og som også indeholder en række nye redskaber til at afhjælpe det.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren. Den næste, idet vi nu går over til ordførerrækken, er hr. Erling Bonnesen.

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Det går godt i Danmark. Alle har jo fået bedre muligheder for at skabe sig en god tilværelse. Først og fremmest er der kommet flere i arbejde, ledigheden er på det laveste niveau i over 30 år, og selv om der kan være statistiske forskelle, er det stadig væk et faktum, at alle har fået bedre muligheder for at skabe sig en god tilværelse. Flere end nogen sinde tager en videregående uddannelse i et eller andet omfang, og det går også fremad med integrationen, hvor 43.000 flere med ikkevestlig indvandrerbaggrund er kommet i beskæftigelse siden 2001.

Flere i arbejde og lige muligheder er det, regeringen har arbejdet for, og som vi fortsat arbejder for at gøre endnu bedre. Flere i arbejde, uddannelse og lige muligheder sikrer den stærke sammenhængskraft i samfundet.

Til Enhedslistens forslag siger jeg derfor, at Enhedslisten maler et noget forvrænget billede af situationen i Danmark. Lavindkomstgruppen er et dårligt mål for ulighed, da det er et relativt begreb, så selv om alle f.eks. havde en dobbelt så stor indkomst, ville det jo ikke ændre på statistikken som sådan; der ville stadig væk være nogle i en gruppe og nogle i en anden gruppe. Det, der er væsentligt, er også at sige, at det skal kunne betale sig at arbejde, man skal ikke passivere folk på overførselsindkomst. Så beskæftigelse, uddannelse og lige muligheder er vejen ud af lavindkomstgruppen.

Til de konkrete forslag vil jeg sige til nr. 1: Det er ikke Folketingets opgave at blande sig i overenskomstmæssige spørgsmål. Vi har jo indrettet et meget velfungerende dansk system, den såkaldte danske model, som tager sig af de spørgsmål, så derfor skal Folketinget selvfølgelig ikke blande sig i løn- og overenskomstmæssige forhold.

Til nr. 2 og 3: Det skal kunne betale sig at arbejde frem for at være på offentlig ydelse, og uden f.eks. kontanthjælpsloftet vil nogle ægtepar tabe penge på at gå på arbejde, og det kan ingen naturligvis være tjent med eller interesseret i. Her er der simpelt hen tale om to forskellige tilgange til politikken. Enhedslisten ønsker en slags borgerløn, hvor det for mange ikke kan be-

Kl. 18:37

tale sig at tage et arbejde, og det hverken vil eller kan vi i Venstre gå med til. I øvrigt har Danmark en meget høj offentlig støtte, når man i kortere eller længere tid er uden for arbejdsmarkedet.

Kl. 18:37

Til nr. 4: For Enhedslisten er det tilsyneladende et problem, at stadig flere danskere sparer op til deres alderdom ved siden af folkepensionen. For Venstre er det tværtimod en glædelig udvikling. Vi har forbedret situationen for de økonomisk mest svage pensionister med ældrechecken, som fra næste år udgør 10.000 kr. årligt, men vi har netop også gjort det nemmere at arbejde lidt ekstra som pensionist.

Til nr. 5: Det er simpelt hen efter vores opfattelse en virkelighedsfornægtelse, når Enhedslisten udnævner de studerende til samfundets økonomisk dårligst stillede. Danske studerende får jo nærmest verdens højeste SU og har gratis adgang til uddannelse og har i det hele taget gode forhold. Mange studerende har i dag relevante studiejob ved siden af og har på den måde, kan man sige, en god og fornuftig økonomi. Og finansieringen må også afvises.

Til sidst vil jeg sige, at Venstres politik går ud på at have nogle gode ydelser, når der er behov for det, men det skal kunne betale sig at arbejde. Enhedslisten vil tilsyneladende skabe en borgerløn og passivere borgerne.

Venstre afviser derfor præmisserne i beslutningsforslaget og forkaster derfor forslaget.

Kl. 18:40

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Fru Line Barfod, kort bemærkning.

Kl. 18:41

Line Barfod (EL):

Man kan jo også sørge for, at det kan betale sig arbejde, ved at sørge for, at mindstelønnen bliver hævet, og det er jo så en del af forslaget. Hvis man er på dagpenge eller kontanthjælp og er i stand til at arbejde, mister man jo sin ydelse, hvis man ikke tager imod et tilbudt arbejde. Derfor er det der med borgerløn en helt anden debat.

Men jeg vil gerne høre Venstres ordfører, som siger, at der er lige muligheder for alle, og at alle har fået forbedret vilkårene, om ordføreren mener, at der er lige muligheder for de børn af fattige forældre, som ikke har råd til at betale husleje, og som derfor bliver sat ud af deres bolig, eller for de børn, der lever i familier – som det fremgår af den fattigdomsundersøgelse, der er lavet i København Kommune – der er en del af de 32 pct. af de fattige i København, der f.eks.

fortæller, at der er flere gange, de ikke har haft råd til spise tre gange om dagen. Mener Venstres ordfører, at det er lige muligheder, når der er nogle familier i Danmark, der ikke har råd til at spise mad tre gange om dagen?

Kl. 18:41

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 18:42

Erling Bonnesen (V):

Når vi ser på summen af de sociale ydelser i Danmark tror jeg at mange hurtigt vil komme til den konklusion, at vi heldigvis lever i et samfund med et godt sikkerhedsnet. Så kan der være nogle helt konkrete situationer, hvor der måske er god grund til at give en hjælpende hånd også med f.eks. at få prioriteret tingene. Men i de konkrete situationer gælder det også om at starte med at se på, hvad de samlede indtægter egentlig er – hvad de så måtte være af løn, kontanthjælp eller børnefamilieydelse eller andet – så man får et samlet overblik over det og så kan få prioriteret sine ting. Der tror jeg også at man vil komme frem til at der er nogle muligheder.

Der kan selvfølgelig være nogle situationer med gældsfølder og andet, men det er mere konkrete situationer. Det vigtige for mig er det overordnede, at vi har et godt socialt sikkerhedsnet.

Kl. 18:42

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Line Barfod.

Kl. 18:42

Line Barfod (EL):

Nu ved jeg ikke, hvor mange konkrete budgetter ordføreren har siddet og set på. Det er jo det, jeg har arbejdet med i mange år, og jeg ser indimellem stadig nogle budgetter fra folk, der lever på den her måde. Jeg taler ikke om dem, der har gæld – der er mange andre problemer med gæld, men det tager vi en anden dag.

Men hvis man tager folks rene indtægter, både med boligydelse, børneydelse og kontanthjælp, er der altså en række mennesker i Danmark i dag, som ikke har råd til at betale deres husleje. Der er en række mennesker, der ikke har råd til at købe mad tre gange om dagen. Der er en række mennesker, der ikke har råd til at købe medicin, og som derfor bliver meget mere syge.

Mener Venstres ordfører – og er det Venstres politik – at man så har lige muligheder, hvis man ikke har råd til at købe den medicin, der er

blevet ordineret, fordi ens ydelse simpelt hen er for lav?

Kl. 18:43

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:43

Erling Bonnesen (V):

Jeg er glad for, at vi lever i et samfund her i Danmark, hvor vi har et godt, stærkt socialt sikkerhedsnet, der netop giver nogle muligheder for at yde hjælp, når nogle i perioder har behov for det også på det sociale område. Når vi dykker ned i de enkelte situationer, som jeg kan forstå Enhedslisten sådan mere er interesseret i at kigge på end i at kigge på det samlede billede, skal vi selvfølgelig tage det alvorligt i de enkelte situationer, der kan være. Men så er det også så meget desto mere vigtigt, at man netop får set på, hvad de samlede indtægter egentlig er, så man har det at tage afsæt i og prioritere ud fra. For alle skal jo som borgere her i samfundet prioritere deres privatøkonomi, uanset om de har en høj eller en lidt lavere indkomst. Det gælder jo for alle. Og det viser sig, at der som regel er en mulighed for at få det til at hænge sammen, når man arbejder med det.

Kl. 18:44

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:44

(Ordfører)

Yildiz Akdogan (S):

Som et af de rigeste samfund i verden kan og bør vi ikke se på, at uligheden i befolkningen vokser, men ikke desto mindre er det, hvad der er sket siden 2001. Det er især synligt hos de alderdårligst stillede grupper i de såkaldte matchgrupper 4 og 5. Derfor deler vi Enhedslistens bekymring om vores velfærdssamfunds fremtid.

Afskaffelsen af fattigdom er et mål i Socialdemokratiet, som vi selvfølgelig også kæmper for. Spørgsmålet er bare, hvilke midler og initiativer der skal til for at nå dette fælles mål. En række af de tiltag, som Enhedslisten kommer med, har vi allerede i Socialdemokratiet foreslået; det gælder afskaffelsen af kontanthjælpsloftet, start-hjælpen såvel som 300-timers-reglen, der har været med til at skabe en øget ulighed og skabt en ond spiral. Det skal forstås på den måde, at jo mindre en familie har at gøre godt med, jo sværere bliver det at klare dagligdagen, være en god rollemodel for sine børn eller have råd til huslejen. Sidstnævnte er et reelt problem. Fra 2002 og

til i dag er antallet af udsættelsessager steget markant – faktisk fra 2.919 til 4.615 i 2007.

Flere undersøgelser peger i retning af, at der er en direkte sammenhæng mellem den øgede fattigdom og regeringens skærpede tiltag, og derfor er Socialdemokratiet fortalende for at afskaffe kontanthjælpsloftet, starthjælpen såvel som 300-timers-reglen.

Enhedslistens generelle tilgang til fattigdom er sympatisk, men virker desværre også en smule uigennemtænkt og som en her og nu-løsning.

Med hensyn til forslaget om at løfte lønnen med 2.000 kr. for de dårligst lønnede offentligt ansatte vil jeg sige, at Socialdemokratiet ikke ønsker at blande sig, så længe FOA, BUPL og Sundhedskartellet er i gang med forhandlinger med arbejdsgiversiden i Forligsinstitutionen.

Jeg mener ikke, at det påhviler Folketingets partier at blande sig i igangværende forhandlinger. I Danmark har vi en stærk og mangeårig tradition for, at arbejdsmarkedets parter får fred til at forhandle, og den vil jeg naturligvis respektere.

Jeg undrer mig også over, at Enhedslisten ser de studerende på SU som en socialt dårligt stillet gruppe. I Socialdemokratiet er vi naturligvis opmærksomme på, at forsørgere på SU skal have reelle muligheder for at forsørge sig selv, og vi er også villige til at diskutere, om de har midler nok. Men når det er sagt, er det vigtigt at understrege, at Danmark er et af de eneste samfund, der økonomisk støtter sine unge i at tage en uddannelse – en model, som vi i Socialdemokratiet har kæmpet for netop ud fra devisen om, at alle skal have lige uddannelsesmuligheder, underordnet om man er fra Husum eller fra Hellerup. Derudover kan de fleste unge supplere deres SU med erhvervsrelateret arbejde, og derfor mener jeg, at det er mere oplagt at spørge sig selv om, hvad en højere SU-sats nytter, hvis der ikke er billige ungdomsboliger til de unge.

Vi deler Enhedslistens forslag om ophævelsen af begrænsningen på sygedagpenge, men omvendt skal der være konkrete initiativer, f.eks. fra kommunen eller jobcentre, der med målrettet indsats giver en langtidssyg muligheden for at komme tilbage, i stedet for at de bliver gemt i systemet.

Den støt stigende bureaukratisering, der skyldes regeringens kontrolpolitik, hjælper naturligvis ikke en socialrådgiver, som er tvunget til at bruge 75 pct. af sin tid på afrapportering frem for på tilbud til langtidssyge eller andre.

En ny rapport fra Københavns Kommune peger på en ny gruppe af fattige. 30 pct. af indvandrere og efterkommere lever under fattigdomsgrænsen i København. Ekspert anbefaler bl.a. nuancerede uddannelses tilbud, målrettet indsats med tilbud om aktiviteter til børn og unge i vuggestuer, børnehaver, skoler, klubber m.m., ligesom der skal sættes ind med bl.a. kulturelle tilbud og arbejds muligheder.

Som opposition skal vi se på både metoderne og midlerne til at opnå det fælles mål om bekæmpelse af fattigdom og ulighed, og derfor skal vores grundlæggende tilgang ikke blot være af økonomisk art, men vi bør også se på den sociale struktur, der indirekte er med til at fastholde eller skabe fattigdom.

Enhedslistens udgangspunkt er sympatisk, men forslaget er desværre også for ufokuseret og utilstrækkeligt i sine metoder, til at Socialdemokratiet kan støtte det.

Kl. 18:48

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi beder ordføreren om at blive stående. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 18:49

Erling Bonnesen (V):

Jeg vil gerne spørge, om ordføreren er enig i, at det skal kunne betale sig at arbejde i Danmark. Spørgsmålet skal ses i sammenhæng med det, ordføreren var inde på i forhold til kontanthjælpsloftet.

Kl. 18:49

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:49

Yildiz Akdogan (S):

Selvfølgelig skal det kunne betale sig at arbejde. Jeg siger jo heller ikke i min ordførertale, at det ikke skal kunne det. Jeg understreger blot, at de udspil, regeringen har fremlagt, betyder, at vi har en gruppe af svage mennesker, som måske ikke har de samme muligheder. Så det er ikke et spørgsmål om, at vi er imod, at folk kommer i arbejde. Tværtimod har vi lagt en meget, meget visionær jobplan, der kommer med konkrete forslag til, hvordan vi kan få flere i arbejde.

Kl. 18:49

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 18:49

Erling Bonnesen (V):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren er enig i, at vi har et meget højt niveau for de so-

cialle ydelser, og at det faktisk i dag er højere end under den tidligere SR-regering.

Kl. 18:50

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 18:50

Yildiz Akdogan (S):

Jeg vil endnu en gang gerne sige, at det her konkrete tiltag ikke så meget handler om, hvor høje sociale ydelser skal være. Spørgsmålet er snarere, hvad vi kan gøre for den her gruppe af mennesker, der er sat uden for systemet i forhold til uddannelse og i forhold til arbejdsmarkedet. Hvordan kan vi skaffe nogle muligheder? Hvordan kan vi få fat i nogle redskaber til at hjælpe de her mennesker, så de kan komme i gang og måske være nogle aktive borgere i samfundet? Der synes jeg netop, at regeringens plan med kun 9.000 arbejdstilbud virkelig har svigtet. Vi har faktisk en hel gruppe, ja, jeg vil næsten sige, at man bare kan se på folk på sygedagpenge. Hvis det forslag, som regeringen er kommet med, var mere visionært, ville det faktisk have betydet, at vi ville have fået mere end 150.000 ud. Det er i hvert fald vores forslag. Vi har meget konkrete svar på de forskellige ting, både jobtilbud og efteruddannelse.

Kl. 18:50

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Undskyld, fru Line Barfod ønsker en kort bemærkning. Det havde jeg ikke set.

Kl. 18:51

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at Socialdemokraterne er enige i intentionen om, at vi skal gøre noget ved fattigdom, og jeg er helt enig i, at der er mange andre ting, vi skal ind på – uddannelse og mange andre ting – når vi ser på fattigdom. Nu har vi bare taget fat i ét hjørne af det. Der er grænser for, hvor meget man kan have med i ét forslag. Jeg er også enig i, at vi skal have fat i, at folk skal være aktive borgere. Nu er der jo også en række af de grupper, vi taler om her, som ikke skal på arbejdsmarkedet, altså førtidspensionister og folkepensionister osv.

Jeg ville gerne høre om den del af forslaget, der handler om satspuljen. Hvad er ordførers svar på vores forslag om, at vi skal holde op med at lade de folk, der er på overførselsindkomster, sakke længere og længere bagud, og at det ikke er dem, der skal finansiere socialpolitikken her i samfundet; at det må være de borgere, der har de største indkomster, der skal være

med til at betale til socialpolitikken, og ikke dem med de allerlaveste indkomster?

Kl. 18:51

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 18:52

Yildiz Akdogan (S):

Med hensyn til satspuljen kan jeg kun sige, at vi selvfølgelig i Socialdemokratiet er opmærksomme på, at måden, pengene bliver reguleret på, kræver en stor opmærksomhed, og det er vi da helt klart opmærksomme på. Vi kunne f.eks. godt tænke os, at psykiatrien kom ind under finansloven i stedet for at være under satspuljen. Der er mange områder. Så mit korte svar vil være, at det er et område, vi er meget opmærksomme på.

Kl. 18:52

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 18:52

Line Barfod (EL):

Det er fint at være opmærksom på det. Jeg er helt enig i, at det, også af hensyn til de projekter og ydelser osv., man bevilger penge til, ville være godt, at det kom på finansloven. Men er Socialdemokraternes holdning til de mennesker, der lever på folkepension, førtidspension, kontanthjælp osv. – de oplever, at deres indkomster år for år bliver udhulet mere og mere, og at de sakker længere og længere bagud, og at uligheden stiger – at det er noget, der skal fortsætte, eller mener Socialdemokraterne, at det er på tide at sige stop, fordi vi er nødt til at gøre noget ved den stigende ulighed, der også kommer på grund af satspuljereguleringen?

Kl. 18:53

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 18:53

Yildiz Akdogan (S):

Selvfølgelig ønsker vi ikke en øget ulighed. Jeg mener, at jeg meget kraftigt har understreget det i min tale. Jeg synes også, det er vigtigt ikke at male et enormt sortsynet billede af vores samfund. Her har vi selvfølgelig med forskellige grupper at gøre. Jeg understregede i min tale, at der er nogle grupper, som vi ikke ligefrem ser som ressourcetsvage, bl.a. de studerende. Så er der de ældre. Så er der f.eks. de psykisk syge. Der kan være andre grupper, som kræver en langt større opmærksomhed.

Vores forslag har været: Lad os gå ind og se på satspuljen. Som sådan synes vi, den fungerer

fint, men er der nogle områder, hvor man kan se en slags vedvarende udgift, eller hvor man kan se, at der er et konkret problem, som burde høre ind under finansloven, f.eks. i forhold til vores psykisk syge børn eller de psykisk syge generelt? Vi er villige til at gå ind og gøre en konkret indsats inden for det. Det er derfor, jeg mener, at vi bør se på det.

Kl. 18:53

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Vi går videre. Så er det hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Kl. 18:54

(Ordfører)

Christian H. Hansen (DF):

I forslaget her fra Enhedslisten går man ind i en diskussion om fattigdom, og man kan jo altid diskutere, hvad fattigdom er. Jeg kom sådan til at sidde og tænke på, at fattigdom også kan være mangel på kærlighed, og fattigdom kan også være mangel på intelligens. Men så læste jeg videre i forslaget og kunne godt se, at det handler om noget helt andet.

Hvis man går ind og kigger på Enhedslistens forslag sådan generelt, kan man sige, at de i indledningen til forslaget skriver, at aldrig har så mange danskere haft så mange penge mellem hænderne, aldrig har arbejdsløsheden været så rekordlav, og mens den gennem længere tid har været lav, er der bl.a. blevet råd til rejser til udlandet. Det påstås oven i købet, at vi næsten alle sammen har fået samtalekøkkener. Vi har fået fladskærme, nye biler og andre luksus ting og forbrugsgoder.

Når man så er kommet dertil, kunne man egentlig sige, at det kort sagt jo faktisk går rigtig godt i Danmark. Skulle man så ikke sætte et punktum her og sige, at så lister jeg ud af mit kontor igen, for nu er der ingen grund til bekymring. Men det kan man så ikke helt, for hvis man læser videre i Enhedslistens forslag, kommer der nogle punkter, vi skal tage konkret stilling til, og det gør vi så.

Der har aldrig været så mange i beskæftigelse, og ledigheden i Danmark – det er jo en sandhed – er den laveste siden 1974. Den store fremgang i beskæftigelsen har givet nye grupper fodfæste på det danske arbejdsmarked, det skal vi også glæde os over. Men der er jo heller ingen tvivl om, at når vi har gode tider, så giver det også nogle nye udfordringer. Arbejdsmarkedet er presset, og lønstigningerne er højere, end en balanceret udvikling i konkurrenceevnen og beskæftigelsen faktisk tilsiger. Den økonomiske si-

tuation tilsiger således en forholdsvis afdæmpet økonomisk politik, og at der tilvejebringes mere arbejdskraft. Et af de problemer, vi har fået i Danmark, er faktisk at finde folk nok til de arbejdspladser, der er, og det er jo egentlig en lykkelig situation at stå i, og det skal vi være glade for.

Hvis jeg skal gå mere konkret ind i det, Enhedslisten lægger frem i sine forslag, må jeg sige, at det første punkt omhandler de lavestlønnede i den offentlige sektor. Der er det jo sådan, at der altid har været en lang tradition for, at man faktisk respekterer de overenskomstaftaler, der bliver indgået, og at man overlader de forhandlinger, der skal være, til de respektive parter. Det vil sige, at man faktisk går ind og siger, at de offentligt ansattes lønninger og overenskomster i aftalesystemet skal afgøres, hvor de nu hører hjemme. Sagt mere konkret: Øremærkning af midler til særlige grupper, som er under disse overenskomstforhandlinger på det offentlige område, er således ikke altid politikernes opgave. Der kan være nogle men'er, og dem kan man så altid komme ind på.

Hvad angår dagpengesystemet, har vi jo et dagpengesystem, som egentlig er med til at sikre folk i 52 uger, og virkeligheden er jo også, at hvis man kommer ud over de 52 uger, er der også et sikkerhedsnet, der gælder, og som man kan trække på.

Med hensyn til kontanthjælpen er det, som Enhedslisten er inde på, at man nu skal kunne tjene 2.000 kr. ved siden af. Der kan man jo sige, at vores kontanthjælpssystem også er indrettet på, at kontanthjælp jo gerne skulle være noget, man kortvarigt er på, og så skal man videre ud på arbejdsmarkedet. Det giver forslaget ikke basis for, mener vi. Hvis man giver folk mere, hvorfor skal de så gå ud på arbejdsmarkedet, hvis de kan lade være med det? Vi mener, at det system, der findes på nuværende tidspunkt, er ganske godt.

Så er der det omkring folkepension og folkepensionister, og jeg må jo sige, at jeg der kunne ride en masse initiativer op, som Dansk Folkeparti har været med til, hvor vi virkelig har forbedret forholdene for de ældre: gratis vaccination, influenzavaccination, ældrechecken og andre ting, som jeg senere kan komme ind på. Jeg kan se, at der er en lampe, der begynder at lyse. Og det sidste vil jeg simpelt hen have med.

Men der er en masse gode initiativer, og aldrig er der blevet gjort så meget for de ældre som under den her regering, der har været støt-

tet af Dansk Folkeparti. Der er virkelig kommet gang i initiativerne. Det har der ikke været før.

Må jeg så ikke godt sige til sidst – hvis der er noget, jeg har glemt, skal jeg nok komme ind på det – at jeg når vi taler fattigdom, kan jeg ikke lade være med at tænke på noget meget specifikt, og det er, at fattigdom også kan være, at man har midlerne, men ikke kan finde ud af at bruge dem rigtigt. Og der er jeg nødt til at nævne og kommentere Københavns Kommune. Der har man altså en borgmester på det sociale område, som i øvrigt tilhører Enhedslisten, og der er så meget rod i det sociale system, at jeg synes, at det skrider til himlen; jeg synes også, at det er et stort bevis på fattigdom, nemlig at det sociale område her ikke kører. Og der har jeg lidt den holdning, at jeg måske nok synes – fra Enhedslistens side taler man hele tiden om fattigdom og om, at det går skidt, og om, at det hele skal løftes, og om, at det hele er regeringens skyld – at når man har en borgmester, der ikke kan finde ud af at formidle et område, skal man ikke kaste med sten, når man selv bor i et kæmpestort glas-hus.

Kl. 18:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 18:59

Line Barfod (EL):

Jeg kunne forstå, at Dansk Folkeparti sådan set synes, at det går rigtig godt, og at der ikke er nogen grund til at gøre noget for hverken folkepensionister eller førtidspensionister eller folk på kontanthjælp eller andre, der lever i fattigdom, for Dansk Folkeparti synes, at de har gjort, hvad de skal, og de, der lever i fattigdom i dag, må sådan set klare det selv. Det var lidt sådan, jeg hørte det, og jeg håber, at jeg tager fejl.

Så kan jeg forstå, at Dansk Folkepartis ordfører har en mening om f.eks. socialforvaltningen i Københavns Kommune. Den bruger penge på at hjælpe udsatte børn og bruger penge på at give ydelser til handicappede, handicapkompenserende ydelser osv. Den overskrider budgettet, fordi der faktisk er et større behov – der er flere børn, der har brug for hjælp – end det, man havde budgetteret med fra det flertals side, som har sagt, at der ikke skulle bruges flere penge på det sociale område. Så mener hr. Christian H. Hansen altså, at man i kommunen burde lade være med det. Man skal lade være med at bruge penge på udsatte børn, selv om der er brug for det, kan jeg forstå hr. Christian H. Hansen mener bør

være den politik, der skal føres rundtomkring i kommunerne. Er det korrekt forstået?

Kl. 19:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:01

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må starte med at konstatere, at det er fuldstændig korrekt forstået, at fru Line Barfod hører, som hun plejer, nemlig ingenting. Eller i hvert fald hører hun det, hun gerne vil høre. Når fru Line Barfod siger sådan noget, kan jeg nogle gange ikke lade være med at tænke på en hund, jeg passer en gang imellem. Den hører også kun efter en gang imellem, når den har lyst til det.

Det, som jeg faktisk siger, er jo, at der under den her regering virkelig er blevet igangsat nogle initiativer på ældreområdet – det er der virkelig blevet igangsat. Hvis man går ind og sammenligner med tidligere socialistiske regeringer, som Enhedslisten bakkede op bag, kan man se, hvilke konkrete initiativer der blev gjort for de ældre dengang, og hvilke konkrete initiativer der er blevet gjort nu. Når jeg siger det sådan, at det jo ikke ensbetydende med, at jeg, når det så er gjort, synes, at det er godt nok. Det viser Dansk Folkeparti jo heller ikke. Vi viser jo netop fra finanslov til finanslov, at vi forbedrer tingene, og det ved fru Line Barfod udmærket godt.

Må jeg så ikke godt sige om Københavns Kommune: Nej, det skal jo ikke forstås sådan, at når man igangsætter nogle initiativer, som fru Line Barfod er inde på, er det sådan noget, som jeg ikke mener skal fungere. Men fru Line Barfod ved jo godt, hvor mange sager der har været i Københavns Kommune, hvor det ikke har fungeret; hvor der har været problemer med bosteder; hvor borgmesteren, som er fra Enhedslisten, gang på gang har stået og vasket hænder på tv-skærmen.

Kl. 19:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 19:02

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at der er masser af steder i både København og resten af landet, hvor der er problemer på bosteder. Jeg er fuldstændig klar over, at der er problemer med udsatte børn, der ikke bliver taget hånd om; der er handicappede, der ikke får den hjælp, de skal have; der er folk, der bliver sat ud af deres boliger, fordi de ikke har råd til at betale husleje – og kommunen må ikke gå ind og hjælpe dem.

Der er masser af steder, hvor der er problemer. Der er nogle ting, vi skal ændre på lang sigt med uddannelse og holdningsændringer osv., men der er også en række ting, der handler om, at Dansk Folkeparti hvert eneste år under den her regering har lagt stemmer til, at kommunerne er blevet holdt i en økonomisk spændetrøje og ikke har fået de penge, der er nødvendige, hvis de skal kunne levere en ordentlig social indsats.

Det er fuldstændig korrekt, at der er iværksat en række tiltag for de ældre. Der er nogle, der er gode, f.eks. ældrechecken. Så er der andre steder, hvor man har skåret ned, så ældre i dag skal betale meget mere for folkeoplysning, for at tage bussen, for at få handicaphjælp og alt muligt andet. Så det er rigtigt, at der er lavet tiltag, men mange af dem har altså forringet vilkårene. Og det er der, jeg godt vil ind og se på det. Skal vi gøre noget for at afskaffe fattigdommen, og skal vi sætte os det fælles mål at få afskaffet fattigdommen? Det vil jeg gerne høre Dansk Folkepartis ordførers meget klare ja eller nej til. Ønsker Dansk Folkeparti, at vi skal afskaffe fattigdommen i Danmark?

KL 19:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

KL 19:03

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes jo ikke, at vi har et samfund, som er så elendigt, som Enhedslisten prøver på at mane det frem her i Folketingssalen. Det er i øvrigt heller ikke det, de skriver i deres beslutningsfor-slag. Der skriver de sådan lidt om, at det faktisk går meget godt. Men så skynder de sig lidt at ridse op, at det faktisk går rigtig dårligt. Så det er lidt svært at finde ud af.

Det er sådan, at kommunerne hvert år laver en aftale med KL om rammerne for økonomien; dem siger KL så ja til, og så er det kommunernes opgave at få de midler til at fungere ordentligt. Så kan man diskutere, om det ikke nogle gange skal være et prioriteringssspørgsmål. Hvis der f.eks. er sociale problemer i Københavns Kommune, er det så mest rigtigt, at en borgmester på området rejser rundtovre i USA? Det er jo et prioriteringssspørgsmål, hvad man vil. Vil man være hjemme og være med til at løse problemerne, og vil man bruge pengene på det, der faktisk er problemerne, eller vil man bruge dem på nogle andre ting, som hedder kunst, rejser, kultur osv.? Er det det, man vil bruge pengene på, eller vil man bruge pengene på de faktiske ting ude i

kommunerne? Det er jo selvfølgelig et prioriteringssspørgsmål, men det skal jeg overlade til de borgmestre og kommunalpolitikere, der er på området.

KL 19:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

KL 19:04

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg kan også godt høre, at Dansk Folkeparti svarer, som de plejer. Nu bruger ordføreren selv eksempler fra Københavns Kommune, men ordføreren ved jo udmærket godt, at regeringen har været med til at lægge et udgiftsloft ned over kommunerne, især for Københavns Kommune, hvor der er rigtig mange sociale problemer. Selv om man har pengene, kan man ikke bruge dem.

Så jeg vil rigtig gerne høre ordføreren prøve at svare på: Vil man gerne, eller vil man ikke løse de sociale problemer? Det koster jo at skabe mønsterbrydere, det koster at bryde den negative sociale arv. Har I ambitionen, eller har I ikke ambitionen? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, at nu siger I, at Dansk Folkeparti ikke vil blande sig i overenskomstfor-handlingerne, men som jeg kan huske – det kan godt være, at min hukommelse ikke er så god – var I da ude under valgkampen og love rigtig mange penge til social- og sundhedsassistenterne, men så kunne I ikke få dem hjem via aftaler, og derfor trak I i land. Husker jeg forkert?

KL 19:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på for god ordens skyld, at direkte tiltale ifølge forretningsordenen ikke er tilladt her i Folketingssalen. Ordføreren.

KL 19:06

Christian H. Hansen (DF):

For mig gør det ikke noget, men det må man ikke, det er reglerne.

Jeg må så sige om overenskomsterne: Nej, det er ikke rigtigt, som det nu bliver fremført. Det er rigtigt, at vi var ude at sige, at der skulle ske nogle ting. Det er også fuldstændig rigtigt, at vi indgik en aftale, hvor bl.a. Socialdemokratiet var med på det her med overenskomsterne. Der nåede man så langt, man kunne. Det var også det, jeg sagde først i talen. Der kunne så være nogle tidspunkter, hvor man var nødt til at sige: Men, men, nu rækker det for vidt. Man kan så sige, at hvis Dansk Folkeparti havde været lige glade med social- og sundhedsassistenterne eller hav-

de været ligeglade med det sociale system, havde vi jo fuldstændig holdt os ude af sådan en diskussion, så havde vi slet ikke blandet os i den. Men det gjorde vi faktisk, og vi var med til at løfte noget igennem, som også betyder forbedringer på området.

Så bliver jeg altså nødt til at sige, at når der bliver delt nogle midler ud til kommunerne, skal vi ikke her fra Folketingets talerstol efterfølgende stå og pege på, hvordan de skal bruges. Jeg erkender fuldstændigt, at der kan være nogle borgmestre og nogle kommunalpolitikere, som ikke er egnede til at have ansvaret for det område, som de sidder på. Men det er vælgerne, der skal afgøre det. Det skal vi ikke afgøre her.

Kl. 19:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 19:07

Özlem Sara Cekic (SF):

Men som jeg kan huske, var I jo selv ude – nu skal jeg huske det – var Dansk Folkeparti ude at sige, at social- og sundhedsassistenterne skulle have det her løft. Som det er nu, har Dansk Folkeparti magten og indflydelsen til at gå ind og gøre en forskel for den her gruppe. Jeg vil gerne vide, hvorfor Dansk Folkeparti ikke brugte sin magt til at gøre en forskel. Det er det ene.

Så siger ordføreren her fra talerstolen, at de jo har pengene. Men regeringen siger jo til kommunerne, at de ikke må bruge pengene. Så vil jeg gerne vide: Har ordføreren ambitionen om at gøre en forskel for de her børn, så kommunerne kan bruge de her penge, eller har ordføreren ikke den ambition?

Kl. 19:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:08

Christian H. Hansen (DF):

Med hensyn til det sidste spørgsmål har Dansk Folkeparti selvfølgelig en ambition om, at kommunerne da også skal være med til at løfte en social indsats. Jeg har ikke hørt ministeren på noget tidspunkt komme og sige til Københavns Kommune: Vi ved godt, at I har en masse rod i jeres sociale systemer, men I må ikke gøre noget ved det. Jeg har ikke hørt ministeren sige det endnu, men jeg må jo så få at vide af ministeren, om det er rigtigt, at hun går ind og siger til kommunerne, at det er fint, at I har nogle sociale problemer, men vil I ikke godt love mig at lade være med at gøre noget ved dem. Sådan har jeg altså aldrig hørt det skulle være.

Så må jeg sige om social- og sundhedsassistenterne, at det er fuldstændig rigtigt, at vi gik ud og sagde, at vi ville være med til at lave et løft for det område. Vi har faktisk også fået noget igennem. Socialdemokratiet er selv med i en aftale, og vi synes, det er vigtigt, at det er et bredt Folketing – og det sagde vi også dengang – der går ud og er med til at kigge på det her. Generelt må jeg sige, når vi taler overenskomstforhandlinger, at vi har den grundholdning, at det ikke er noget, Folketinget skal blande sig i, men der var en nødsituation her, hvor vi syntes, vi jo var nødt til at gøre det, og det gjorde vi så i samarbejde bl.a. med Socialdemokratiet, og det er vi glade for.

Kl. 19:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Özlem Sara

Cekic som ordfører.

Kl. 19:09

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Vi vil gerne fra SF's side sige, at intentionerne i det udspil, som Enhedslisten kommer med, er rigtig gode. Vi er grundlæggende enige i, at der er et fattigdomsproblem i Danmark. Vi ved, at der er rigtig mange mennesker, som lever under en grænse, og hvor man tænker, at det bare er løgn, det kan ikke ske i dagens Danmark. Jeg har selv som sygeplejerske oplevet mange gange at tage hjem til nogle familier, der ikke engang har råd til et tæppe på gulvet. Jeg var hjemme hos en familie på Nørrebro. Familien havde fem børn, og de havde fundet et tastatur til en computer i skraldespanden, og så sagde jeg: Hvor er skærmen? Så sagde han: Jamen nu har vi fundet tastaturet, så en eller anden dag dukker skærmen vel også op. Det er i den størrelsesorden at vi snakker om fattigdom. Der er nogle mennesker i dagens Danmark, som ikke har råd til at købe medicin til deres børn, fordi de lever af nogle af de her lave ydelser, så det er fuldstændig umuligt at få dagen til at hænge sammen.

Her har vi en minister, som siger, at de her ydelser er med til, at folk bliver motiveret til at arbejde. Jeg har aldrig i mit liv som sygeplejerske mødt nogen familier, som har haft rigtig godt af, at de ikke har nogen penge og derfor er blevet fuldstændig motiveret og har fået den her selvtillid til at sætte sig ned og skrive fire ansøgninger om dagen for at finde et job. De bliver fuldstændig knækket af det her. Det er klart, at det jo er meget svært for os at forestille os, at der er nogle mennesker, som har det rigtig svært,

når vi selv har en levestandard, som er meget, meget højere end gennemsnittet i Danmark. Derfor vil jeg rigtig gerne have, at vi kunne komme af med de her lave ydelser i forhold til 300-timers-reglen, starthjælpen og loftet over kontanthjælpen. Det støtter vi varmt.

Så er der også noget andet med hensyn til satspuljerne, hvor vi er fuldstændig enige med Enhedslisten i, at de fattige ikke skal finansiere de fattiges finanslov. Men det er også vigtigt at gå ind og sige, at de projekter, der kører rundt omkring, skal have ro til, at de kan fortsætte det kæmpe stykke arbejde, der laves, og så er det også vigtigt at sige, at de kommer fast på finansloven. Det gør de desværre ikke i dag. Jeg kender mange projekter, som går fuldstændig neddem og hjem – og også personale, der begynder at søge væk, fordi der ikke er den her garanti.

Når det er sagt, er det lidt ærgerligt, at man ikke kan få lov til at stemme om hvert enkelt forslag i det her beslutningsforslag, for SF er med i nogle forlig, som gør, at det er svært at stemme generelt for hele forslaget. Men vi er positive. Vi er i hvert fald med i SU-forliget, og vi skal til at forhandle om førtidspensionsreformen. Vi vil gerne opfordre til, at man på en eller anden måde – det ved jeg altså ikke om man kan – kan få det delt op, så vi kunne stemme om hvert enkelt forslag, for så har man i hvert fald SF's støtte til nogle af punkterne.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 19:12

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Det er venligt at give en fattig mand en fisk, men det er venligere at vise ham, hvordan han selv kan fiske. Pointen i det her ordsporg er særdeles aktuel, når nu vi nu skal diskutere fattigdom og fattigdomsgrænser i Danmark. Der skal helt andre redskaber til end blot at hæve overførselsindkomsterne og afskaffe kontanthjælpsloftet og starthjælpen, som Enhedslisten ufortrødent foreslår i dette meget omfangsrige beslutningsforslag.

Der kan ikke opstilles objektive kriterier for, hvad et rimeligt levestandard er, og en fattigdomsgrænse vil heller aldrig kunne sikre folk en bestemt levestandard. I stedet risikerer vi, at en fast defineret grænse bliver en sovepude i den forstand, at hvis folk blot befinder sig over

grænsen, behøver vi vel ikke at gøre mere. Men det får ikke i sig selv de pågældende personer ud af deres problemer.

En grænse er med andre ord ubrugelig.

Det er derimod altafgørende, at vi fokuserer på den enkeltes behov og på muligheder for at hjælpe vedkommende ud af problemerne. En vigtig nøgle til at komme ud af økonomiske vanskeligheder er beskæftigelse. Regler som eksempelvis reglen om kontanthjælpsloftet er netop med til at skabe et incitament for den enkelte til at tage et arbejde. Undersøgelser viser, at uden kontanthjælpsloftet havde en gruppe arbejdsudelige personer intet incitament til at arbejde, idet de ville have fået tilsvarende eller ligefrem flere penge for at gå hjemme på det offentlige regning. Det er ikke rimeligt, slet ikke i en tid, hvor vi skrider på arbejdskraft her i landet.

Samtidig har personer i økonomiske vanskeligheder også ofte andre problemer end blot ledighed. Nogle har haft et overforbrug, der har givet dem en gæld, som de betaler af på, men her er en forhøjelse af overførselsindkomsterne absolut ikke løsningen på problemet; ud over at hjælpe de pågældende i beskæftigelse skal vi hjælpe dem til at håndtere deres økonomi, så problemet ikke forfølger dem resten af livet. Andre har sat sig for dyrt i deres bolig og har derfor et meget lille rådighedsbeløb tilbage; de skal have hjælp til at finde noget billigere at bo i og til at lave nogle fornuftige økonomiske dispositioner fremover. Endelig kan andre kæmpe med eksempelvis misbrugsproblemer eller hjemløshed; dem skal vi naturligvis hjælpe på en måde, som er målrettet den enkelte. Her har regeringen taget en række initiativer, som eksempelvis behandlingsgaranti og skæve huse til skæve eksistenser – en strategi til bekæmpelse af hjemløshed. Disse indsatser skal vi naturligvis fortsætte med at have.

Ens for alle, der er i økonomiske vanskeligheder, er, at vi skal hjælpe den enkelte ud fra den enkeltes behov. Men løsningen er altså ikke bare at dele flere penge ud. Vi skal hjælpe de pågældende personer til at kunne forsørge sig selv på et permanent grundlag, det vil sige ved at komme i beskæftigelse, ligesom de, der har flere problemer end blot ledighed, skal have en særlig støttende indsats, som er målrettet lige præcis den enkeltes behov.

Det kommer derfor næppe som en overraskelse, at vi Konservative ikke kan støtte dette forslag; et forslag, der afleverer regningen i børneværelset og vil medføre, at vi afleverer et sam-

fund med store økonomiske problemer til næste generation.

Kl. 19:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 19:16

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at vi er fundamentalt uenige, og at Konservative synes, det er fint, at nogle mennesker her i landet, som har en stor indkomst i forvejen, får over 100.000 kr. om året i tilskud til deres pensionsopsparing, mens andre, der ikke har noget, får mindre end 100.000 kr. om året at leve af.

Men det er noget andet, jeg gerne vil spørge til. Ordføreren tager ligesom kun den del af forslaget, der handler om folk, som burde være i arbejde – hvis ellers de kunne få et arbejde – men det her forslag omhandler jo også folk, der er på førtidspension og folkepension, og jeg går ikke ud fra, at ordføreren mener, at deres problemer skal løses, ved at de kommer i arbejde.

Mener ordføreren, at disse mennesker skal have ret til at komme op og få en ydelse, så de f.eks. altid har råd til at købe deres medicin, har råd til at købe mad, har råd til at købe en gave til deres børnebørns fødselsdag, eller mener ordføreren, at det altså er for store krav at stille i Danmark i dag?

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:17

Vivi Kier (KF):

Jeg erkender, at jeg ikke kommenterede alle Enhedslistens forslag. Det er et meget, meget omfangsrigt forslag, og derfor tog jeg det måske mere under én hat. Jeg ved, at både førtidspension og selve folkepensionen er nævnt. Vi skal ind at kigge på førtidspensionsreglerne, som de har været. Men jeg anser de pensioner, vi har, for rimelige, og når fru Line Barfod fremhæver, at man som folkepensionist ikke har råd til at købe sin medicin, må jeg sige, at der også her er lagt et sikkerhedsnet under; der findes tilskudsregler for dem, som har brug for medicin.

Alt i alt mener jeg, at vi har et samfund, som hænger fornuftigt sammen – også for pensionister.

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 19:18

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at man kan gå ned og stå med hatten i hånden på socialkontoret og få forskellige tilskud, men selv for de pensionister, der går ned og står med hatten i hånden og får forskellige tilskud, gælder det altså, at der er nogle af dem, der ikke har råd til at købe deres medicin, og som ikke har råd til gå til tandlæge. Jeg ved ikke, hvor tit ordføreren kommer ud blandt nogle af de her mennesker, men man kan simpelt hen se på deres tænder i Danmark, om de er fattige eller ej, og der er en meget stor del af disse mennesker, som simpelt hen ikke har råd til at få lavet tænder. Der er mennesker, som stort set isolerer sig socialt, fordi de ikke råd til at købe en gave at tage med til deres barnebarns fødselsdag.

Så er det bare, jeg spørger: Mener Det Konservative Folkeparti, at man simpelt hen ikke kan stille som krav i Danmark i dag, at det skal man have råd til som pensionist – der skulle man have sørget for, at man blev født ind i en rig familie eller på en eller anden anden måde havde ressourcerne til at klare sig – og at det er i orden at have en sådan ulighed i samfundet i dag, at nogle ikke har råd til medicin eller ikke har råd til at købe en fødselsdagsgave til deres barnebarn?

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:19

Vivi Kier (KF):

Allerførst vil jeg gerne påpege, at uligheden ikke er blevet større; uligheden voksede meget mere under den tidligere regering. Lad det nu ligge.

Når fru Line Barfod spørger så konkret ind til ydelser, og om det er rimeligt, at en folkepensionist ikke har råd til at gå til tandlægen, vil jeg sige, at jeg som konservativ synes, at det er meget, meget vigtigt, at vi tager hånd om de svagest stillede, og derfor er der mulighed for, at man kan gå op og søge om ekstra tilskud, når man står i de her særlige problemstillinger.

Nu har vi jo i Danmark det gode, at vi har en fantastisk forebyggende tandindsats, som gør, at børnene fra helt små lærer at komme jævnlige til tandlæge, og om nogle år skulle det forhåbentlig aldrig blive nødvendigt med rigtig dyre tandlægeregninger, fordi vi har sat den forebyggende indsats i gang, således at man kan blive ved med

at vedligeholde sine tænder for et ganske, ganske lille beløb pr. år.

Kl. 19:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 19:19

Kl. 19:19

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu siger ordføreren, at man kan leve på det offentliges regning, når man får de her lave ydelser. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren ved, hvilket beløb man får, når man er på starthjælp.

Kl. 19:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:20

Vivi Kier (KF):

Det ved jeg egentlig godt. Jeg har det stående på et stykke papir, som jeg ikke lige har taget med herop. Jeg ved godt, hvad man får. For mig er det meget væsentligt, når der bliver spurgt ind til starthjælp og kontanthjælp, at det drejer sig om mennesker, som er arbejdsduelige. For mig er det ikke så væsentligt, hvad de får, men derimod at vi får gjort en indsats for, at de kan komme ud på arbejdsmarkedet, at de kan komme i gang, og at vi giver dem et incitament til, at de siger til sig selv, at de skal ud og være en del af samfundet og arbejdsmarkedet.

Kl. 19:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 19:20

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu siger ordføreren, at hun ikke lige kan huske tallet, men som jeg også kan høre på ministerens embedsmænd lige her bag ved mig, ligger det på omkring 4.500-4.600 kr. Kan man i dagens Danmark leve for 4.500-4.600 kr.? Når vi snakker om den her gruppe, lyder det, som om de sidder på den flade og det er sådan, at det jo virkelig kan betale sig at være fattig, for goderne vælter ind. Men for 4.500 kr. er det rigtig, rigtig svært at få hverdagen til at hænge sammen. Så er spørgsmålet: Vil vi motivere de her folk til at gå ud og finde et arbejde ved at give dem selvtilid, ved at gøre det muligt, at de kan tage en ren og ny T-shirt på, når de skal på arbejde, ved at de ikke behøver at gå 10 km, men at de kan tage bussen, fordi de har pengene til det? Jeg vil gerne bare vide, om man kan leve for de penge.

Kl. 19:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Vivi Kier (KF):

Det mener jeg godt man kan, igen set i lyset af at det beløb, man giver, er en starthjælp, hvilket beløbet også signalerer, og det er jo, fordi man siger, at de her mennesker er arbejdsduelige, at de skal ud på arbejdsmarkedet. Selvfølgelig skal der være nogle, der understøtter dem og spørger dem, hvilke ting de har brug for, for at de kan komme videre, for at de kan komme ud på arbejdsmarkedet. Så svaret er ja.

Kl. 19:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen.

Kl. 19:21

Christian H. Hansen (DF):

Tak for det. Jeg spørger, fordi jeg sidder og bliver lidt i tvivl nu. For når man hører både Enhedslistens og SF's ordførere, tyder det jo meget på, at da de var ved regeringsmagten, var alle de her ydelser meget, meget højere, for det har de jo haft mulighed for at indføre. Så jeg skal bare for min egen skyld have at vide af fru Vivi Kier, med hvor meget den nuværende regering har nedsat alle de her ydelser. Er det til 85 pct., er det til 70 pct., siden vi er kommet så langt ned? For man har jo haft mulighed for at sætte dem meget højere, sådan som man står og ytrer ønske om.

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:22

Vivi Kier (KF):

Der kan jeg kun tilkendegive, at siden den her regering er kommet til, er de offentlige ydelser steget. Alle på offentlig forsørgelse har oplevet stigning i takt med den vækstregulering, der har været i det øvrige samfund. Så der har ikke været nogen nedsættelser.

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 19:22

Christian H. Hansen (DF):

Så jeg skal altså forstå det på den måde, at da de, som nu anklager systemet, sådan som det er i dag, var ved magten, var ydelserne noget lavere, end de faktisk er under den borgerlige regering?

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:23

Vivi Kier (KF):

Det kan jeg kun give spørgeren fuldstændig ret i. Den her regering har faktisk været med til at hæve alle overførselsindkomster.

Kl. 19:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra fru Yildiz Akdogan.

Kl. 19:23

Yildiz Akdogan (S):

Der er 4.615 udsættelsessager. Det er 2007-tallet. Det drejer sig om folk, der reelt ikke kan bo i deres lejligheder, og en del undersøgelser peger faktisk på, at flertallet af de her mennesker – som sagt over 4.600 familier – enten er på kontanthjælp eller er ramt af 300-timers-reglen, altså nogle af de stramninger, som regeringen har sat i gang. Jeg vil gerne spørge: Når ordføreren siger, at der ikke er ulighed, hvordan hænger det så egentlig sammen?

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:24

Vivi Kier (KF):

Jeg er bekendt med, at der i dag er blevet offentliggjort en SFI-rapport om lige nøjagtig det her emne. Jeg beklager, at jeg ikke har nået at læse rapporten. Men jeg mener, at det er et emne, som vi skal tage alvorligt fat i, og som jeg ved at velfærdsministeren allerede er i gang med at kigge på. Det er et område, som vi selvfølgelig skal ind og se på, og som jeg sagde i min ordførertale: Sidder man med en familie, som har svært ved at få økonomien til at hænge sammen, kan et af redskaberne også være, at man sammen med familien kigger på, hvilke udgifter der er, og om man kan prøve at finde en anden løsning, hvor tingene ikke koster så meget, eksempelvis en billigere bolig.

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 19:24

Yildiz Akdogan (S):

Netop apropos billige boliger synes jeg ikke, at den her regering er så imødekommende over for de forslag, som f.eks. Københavns Kommune er kommet med om billige boliger. Hvordan hænger det egentlig sammen med det, ordføreren lige har sagt?

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:25

Vivi Kier (KF):

Nu er der rigtig mange andre steder i Danmark end blot lige København, og jeg mener også, at selv om man bor i København, er det muligt at finde en bolig, som måske ikke ligger i centrum, men som ligger i udkanten af eller uden for København.

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til ordføreren.

Fru Marianne Jelved som ordfører.

Kl. 19:25

(Ordfører)**Marianne Jelved (RV):**

Jeg synes, at overskriften på Enhedslistens beslutningsforslag sådan set er meget god. Der står, at vi skal afskaffe fattigdom i Danmark. Men jeg synes godt nok, der er gået inflation i, hvad fattigdom er, når man i sådan et beslutningsforslag kan skrive, at de 456.000 lavestlønnede offentligt ansatte bidrager til den fattigdom, der skal afskaffes i Danmark. Det synes jeg bare er ærgerligt.

Jeg synes også, det er ærgerligt, at Enhedslisten ikke nævner noget af det, som har været med til at skabe den meget stigende ulighed, nemlig skattestoppet og boligprisudviklingen, som har givet friværdier til rigtig mange af de 456.000 lavestlønnede offentligt ansatte, fordi de er så heldige at bo i Nordsjælland. Derfor er det en lidt kunstig diskussion. Jeg kunne ønske mig, at vi havde taget en ordentlig diskussion om, hvad fattigdom i Danmark i virkeligheden er, og hvordan vi kan prioritere for at bidrage til at mindske den med henblik på at afskaffe den. Fattigdom handler jo ikke kun om økonomi, den handler jo også om, at rigtig mange mennesker har det så elendig, at de ikke er i stand til at hjælpe sig selv.

Jeg tænker her på matchgruppe 4 og 5 blandt kontanthjælpsmodtagerne, der er underlagt en beskæftigelsesstrategi fra regeringens side, som handler om, at det er job frem for alt. De er i virkeligheden overhovedet ikke i stand til at samle sig selv op og møde et bestemt sted på et bestemt tidspunkt, uden at de lærer det og trænes op til det gennem længere tid af gode socialrådgivere og andre mennesker, som er ansat til at føre en rigtig socialpolitik, der virkelig målrettet

prøver at gøre mennesker selvhjulpne, før de er i stand til at blive selvforsørgende.

Vi har en regering, som gerne vil dele bøder ud til forældre, som ikke kan sørge for, at deres uverne unger møder op i skolen på 8. og 9. klasse-trin, men runder rundt uden opsyn, laver ulykker, begår vold og hærværk osv. Den type problemstillinger, som faktisk er med til at øge fattigdommen på mange forskellige måder og niveauer, burde vi tage en ordentlig og grundig diskussion om, om ikke andet så for at få en mere nuanceret debat frem end den, vi får via medierne og overskrifterne.

Så er der en del forslag, som faktisk er rimelig gode, og som Det Radikale Venstre vil støtte. Det er afskaffelse af de meget lave ydelser som start-hjælpen, kontanthjælpsloftet, 300-timers-reglen og introduktionsydelsen, tror jeg, den hedder. Det er vi enige i, og det vil vi gerne arbejde for. Vi vil også gerne arbejde for at ændre tidsbegrænsningen af sygedagpengeperioden, for vi mener, at der i forvejen er så mange skrappe krav på det område, at det i virkeligheden er svært at finde de bedste løsninger, når man har 52-ugers-begrænsningen hængende over hovedet.

Vi vil også gerne være med til at ændre folkepensionen. Vi vil gerne lave en prioritering, og jeg savner meget hos Enhedslisten, at de også vil prioritere her. Vi kunne tage alle de ydelser, som er aldersbestemte, når man får folkepension, og som alle får uanset deres indkomster i øvrigt, samle dem i en pulje og lægge dem oven i pensionstillægget. Vi kunne diskutere, om vi skal tage dem alle sammen, eller om nogle af dem skal blive, hvor de er, men man burde i det mindste vise et reelt ønske om at prioritere og tage fra dem, som har i forvejen – det er sådan en som mig, for hvem f.eks. influenzavaccination ikke behøver at være gratis. Jeg synes nærmest, det er en skandale, at vi her fra Folketingets side bliver ved med at strø om os med noget, som bare pyn-ter en lille smule på glasuren.

Jeg glæder mig over, at vi har kunnet tage fattigdomsdiskussionen op, men jeg ærgrer mig over Enhedslistens måde at gøre det på med den type eksempler, jeg nu er kommet med. Jeg vil slå et meget stærkt slag for, at vi faktisk prøver at genetablere en diskussion om, hvad en reel socialpolitik er, for det er ikke kun et spørgsmål om beskæftigelse, selv om det også er det.

I fredags besøgte jeg og andre gode mennesker Hotellet i Oehlenschlägersgade på Vesterbro. Det er jo et regulært hotel, der drives af bl.a.

tidligere narkomaner, og som er underlagt den nye struktur, der går som varmt brød, havde jeg nær sagt, hen over land og rige, altså betal og udfør-modellen. Den viser her den groteske atomisering af behandling af og hjælp til mennesker, som er de mest sårbare overhovedet her i samfundet. De skal nu springe fra den ene del af byen til den anden del af byen for at kunne bevæge sig mellem de forskellige – i anførselstegn – virksomheder, som har indgået en kontrakt med kommunen om at udføre bestemte dele af en ydelse.

Her er der i hvert fald ikke nogen som helst helhedsorientering. Det burde vi diskutere, og den debat vil vi meget gerne være med til at rejse.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 19:31

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og takke både Socialdemokratiet, SF og De Radikale, der er positive over for, at vi er nødt til at diskutere, hvad vi skal gøre ved fattigdomsproblemerne. Jeg er fuldstændig enig i, at der i den grad er behov for at diskutere, hvordan vi kan få en socialpolitik i Danmark, og jeg håber også, at der, når vi får et nyt flertal, også vil være flertal for, at vi skal have en socialpolitik og en socialminister i Danmark. Jeg mener, det er meget betegnende, at vi i dag har et flertal, der ikke ønsker socialpolitik eller socialministere, og at det nok er et væsentligt udtryk for, hvilken holdning man har til de mennesker, der er undergivet socialpolitikken i dag og har problemerne.

Lige nogle korte bemærkninger til debatten, først om overenskomsterne og det, at vi har taget dem med. Jeg er helt med på, at der er masser af de offentligt ansatte, der har brug for lønstigninger, som vi ikke kan kalde fattige. Men når vi har taget dem med her, er det, fordi vi konstant bliver mødt med argumentet om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi mener, det er fornuftigt at have det argument, og derfor har vi sagt: Lad de lavestlønnede stige, så man kan se, der er den forskel. Man skal lave forskellen ved at lade de laveste lønninger stige og sørge for, at der er en ordentlig løn, frem for ved at tvinge lønningerne ned og tvinge de sociale ydelser endnu længere ned, sådan som vi kan se det ske

med den sociale dumping, vi kan se i øjeblikket via østarbejdere og andre.

Så har nogle sagt, at vi ikke må blande os i overenskomsterne. Nu er det jo altså sådan, at det er finansministeren, der sidder for bordenden og dikterer, hvor mange penge der må gives, og derfor er det altså meget svært at påstå, at politikerne ikke blander sig i overenskomstforhandlingerne, når det er politikere, der sidder for bordenden og bestemmer, hvad der må gives. Derfor mener vi, at Folketinget skal sikre, at der er penge nok til at kunne give en lønforhøjelse, men selvfølgelig skal det være ved overenskomstbordet, man fordeler pengene og bestemmer, hvilke grupper der skal have hvor meget.

Flere har været inde på, at de synes, det er et meget sort billede, vi tegner af Danmark. Jeg synes, vi har forsøgt at tegne billedet af, at rigtig mange af os har fået masser af privat velstand. Vi kan tage ud at rejse, vi kan købe fladskærm, vi kan købe nærmest det tøj, vi har lyst til, til vores børn, og vi kan efterhånden nærmest ikke komme ind på børneværelset for bare legetøj. Man ved ikke helt, hvad man egentlig skal købe som julegave og fødselsdagsgave, fordi de har det hele i forvejen.

Men samtidig med at mange af os har fået så meget privat velstand, bl.a. på grund af de stigende boligpriser, skattestop osv., som fru Marianne Jelved var inde på, er der altså stadig en væsentlig gruppe mennesker i Danmark, som ikke har fået del i den velstand. Jeg synes faktisk, det er fattigt – for at bruge en anden betydning af ordet fattigt – at der er partier her i Folketinget, som ikke synes, det er et problem, at der er familier, der ikke har råd til noget af det, som vi her i Danmark i dag normalt betegner som noget, som vi går ud fra at alle har.

Den konservative ordfører sagde: Jamen vi har jo den forebyggende tandpleje, så i dag har alle da råd til at have gode tænder. Det er bare ikke den virkelighed, rigtig mange mennesker oplever. Der er mange mennesker på førtidspension, på folkepension, på kontanthjælp osv., der ikke har råd til det forebyggende tandlægebesøg, og som ikke har råd til at få lavet noget ved tænderne, når der er behov for det. Det er en af de tydeligste måder, man kan se fattigdommen i Danmark på i dag. Man kan ofte ikke se det på folks tøj, som man kunne for 50 og 100 år siden, men man kan se det på tænderne, og jeg mener, vi er nødt til at tage alvorligt, at der er menne-

sker, der ikke har råd til noget så basalt som at sørge for, at deres tænder er i orden.

Der er mennesker, som ikke har råd til at købe den medicin, de har brug for, og som derfor bliver endnu mere syge. Der er mennesker, som isolerer sig socialt, fordi de ikke har råd til at være med i et socialt netværk. De har ikke råd til at købe en gave til deres barnebarn, eller hvis det er sådan, at de har børn, har de ikke råd til at betale, så deres børn kan have en gave med til fødselsdag hos de andre børn i klassen, og de har heller ikke råd til selv at holde fødselsdag for deres børn.

Så kan man sige, at det er luksusproblemer i forhold til den fattigdom, vi havde for 100 år siden, eller i forhold til den fattigdom, der er i Afrika, og det er jo klart nok. Men det er jo bare ikke det, man sammenligner med. Det, man sammenligner med, er, hvordan de fleste folk har det i Danmark. Der er altså en voldsom kløft og en stigende ulighed mellem den velstand, som mange af os lever i, og den fattigdom, som nogle lever i, og det mener vi man er nødt til at gøre noget ved.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man med sig selv kan synes, det er i orden, at der godt er råd til at give over 100.000 kr. om året i tilskud til mennesker, der har rigeligt råd til selv at spare op til deres pension. De får et tilskud fra staten på over 100.000 kr., og staten er altså de øvrige skatteborgere, bl.a. nogle af dem, der har de laveste indkomster.

Kl. 19:35

Men samtidig mener man, at der er mennesker her i landet, der skal leve for mindre end 100.000 kr. om året. Der er jo blevet skåret i kontanthjælpen, der er blevet indført kontanthjælpsloft, starthjælp, 300-timers-regel osv., som gør, at en række mennesker har mindre at leve for, end de havde tidligere, og jeg synes, det er meget svært at forstå, hvordan man får det til at hænge sammen.

Så mener jeg, vi også bør være opmærksomme på, at der er et demokratisk problem, når en del af befolkningen oplever, at man ikke tager deres problemer alvorligt, og oplever, at der ikke er nogen, der gør noget, for at de kan blive en del af samfundet. De støder konstant ind i systemet og oplever hele tiden at have problemer, og så opfatter de sig ikke som en del af samfundet og heller ikke som en del af demokratiet.

Man har undersøgt, hvilke mennesker der ikke deltager i valg i Danmark, og det er den samme gruppe mennesker som for 40 år siden.

Nøjagtig ligesom uligheden er den samme i dag som for 40 år siden, står vi også med det samme demokratiproblem som for 40 år siden, nemlig at de, der har de laveste indkomster, ikke deltager i demokratiet, fordi de ikke kan se, at det for dem. De kan ikke se, at vi har lavet et samfund, som også er for dem, og hvis vi ønsker demokrati for alle, mener jeg, vi er nødt til også at lave en politik for de mennesker, som ikke kun går ud på at sige, at de skal piskes til at komme i arbejde, hvis de f.eks., som mange af dem er, er for syge til det eller har andre problemer.

Jeg kan forstå, at vi må vente, til vi får et nyt flertal, men det er en udfordring, og jeg håber faktisk, at der også er nogle i de partier, der har flertal i dag, som kunne tænke sig at komme ud i virkeligheden. Jeg siger ikke, at man skal leve for de ydelser i en måned, men at man bare kan prøve at gå ned i supermarkedet med indkøbsvognen og købe ind for 30 kr. mad til en selv og til to børn om dagen. Så kan man se, hvor meget mad man vil have råd til at købe for 30 kr. om dagen til en selv og to børn. Man skulle prøve at stable det op for 7 dage og se, om man tror, man kunne leve 1 uge for det, som man mener er nødvendigt for en enkelt dag – året rundt.

En af grundene til, at vi ikke tager de problemer alvorligt nok, er jo, at der er så stor forskel i vores levestandard. Det beløb, som en person på starthjælp har at leve for, og som skal dække alle udgifter, er jo det samme som det, vi som folketingsmedlemmer får i skattefri ydelser om måneden for bare at kunne klare vores taxaregninger og mobiltelefoner osv. Men det er altså det, som de mennesker skal betale husleje af, det er det, de skal købe mad, tøj, toiletpapir, tandpasta osv. for – det skal dække alt, hvad de har af udgifter.

Jeg synes, man skulle overveje at prøve at sætte sig ind i, at det altså er en helt anden slags liv, og at det betyder noget for de mennesker, at man ikke tager dem alvorligt, men siger, at de bare skal gå ud og betale, og at de bare skal få styr på deres økonomi. Jeg synes, det er rigtig vigtigt at få styr på økonomien, og at det er rigtig vigtigt at få gjort noget ved gældsproblemer, men jeg mener, det er lidt foragteligt over for de mennesker, at man ikke sætter sig ind i, at selv om de har nok så meget styr på det, selv om de har bogført hver eneste krone og ved, hvad hver eneste krone skal gå til, har de ikke penge nok til at betale de udgifter, de har, og det er derfor, en

del af dem også ender med at blive sat ud af deres bolig.

Jeg håber, at hvis vi bliver ved med at rejse denne debat, kan vi også få flyttet noget på området og begynde at tage alvorligt, at der er nogle mennesker her i samfundet, der bliver efterladt i fattigdom, samtidig med at nogle af os andre får mere og mere velstand.

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 19:39

Erling Bonnesen (V):

Er Enhedslistens ordfører enig i, at købekraften rent faktisk er steget, når vi ser på lavindkomstgruppen, og at købekraften for lavindkomstgruppen rent faktisk er bedre i dag end under SR-regeringen, hvor Enhedslisten jo havde stor indflydelse og faktisk kunne have ændret det?

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:39

Line Barfod (EL):

Der er mange ting, vi gerne ville have haft var anderledes under SR-regeringen, men som vi ikke kunne komme igennem med; bl.a. protesterede vi også voldsomt over, at uligheden steg på det tidspunkt.

Der er en række mennesker, som er blevet skåret. Og så kan man lave nok så mange gennemsnitsbetragtninger om, hvor meget købekraften er steget, men denne regering har indført kontanthjælpsloft, starthjælp og 300-timersregel, som har betydet, at en række grupper, der er fuldstændig afhængige af den offentlige indkomst, har fået færre penge at leve for.

Kl. 19:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 19:40

Erling Bonnesen (V):

Er ordføreren for Enhedslisten enig i, at der, når vi kigger på lavindkomstgruppen, rent faktisk er mange studerende i den gruppe, og at der rent faktisk er en meget stor udskiftning i den gruppe? Så det er ikke sådan et stationært billede, som man tilsyneladende forsøger at tegne det.

Kl. 19:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:40

Line Barfod (EL):

Jeg er helt enig i, at der er en række studerende, der er med i gruppen af lavindkomster. De har nogle andre karakteristika end det, som jeg snakker om i forbindelse med førtidspensionister og folkepensionister, der permanent er på den lave ydelse, de har. Det er også en anden situation end for en række af de kontanthjælpsmodtagere, hvor nogle er på kontanthjælp i rigtig mange år.

Jeg er helt klar over, at meningen med kontanthjælpen er, at det er en midlertidig ydelse – og det synes jeg også det bør være; man skal have en ret hurtig afklaring – men nogle bliver fastholdt på kontanthjælp i mange, mange år, bl.a. fordi man ikke har lavet en god socialpolitik. Og det siger jeg ikke er noget der kun er sket fra den ene dag til den anden. Men det burde jo være en udvikling, der gik fremad, og jeg oplever, at det på en række punkter er en udvikling, der går den forkerte vej i de her år, bl.a. i forhold til enlige mødre, sådan som den rapport, der i dag er kommet fra Socialforskningsinstituttet, peger på.

Kl. 19:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 19:41

Vivi Kier (KF):

Jamen jeg må sige, at jeg rejser mig lidt op, for fru Line Barfod står jo og stort set tager patent på at være det eneste socialt ansvarlige parti i det her Folketing, og jeg må klart sige, at jeg mener, at vi fra konservativ side altid har taget de svagest stillede parti, og det vil vi fortsat gøre. Og jeg synes faktisk, vi gør rigtig meget. Jeg må så også sige, at jeg synes, at vi har en kanondygtig socialminister, som i dag hedder velfærdsminister.

Men jeg ville godt prøve at stille et spørgsmål. Der bliver snakket meget om de her lavindkomstgrupper, og fru Line Barfod har jo stået og talt om Københavns Kommunes undersøgelse af det her – den har jeg ikke sådan været helt nede i detaljerne med, det har jeg eksempelvis med Odense Kommunes – og der er jo et helt tydeligt mønster. Så jeg vil gerne spørge, om fru Line Barfod vil erkende, at det jo er en meget, meget lille del, der er mere end 1 år i den her lavindkomstgruppe.

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:42

Line Barfod (EL):

Jeg har bestemt ikke noget ønske om at tage patent på at være det eneste socialt ansvarlige parti. Jeg håber sådan set, at alle partier i Folketinget gerne ville være socialt ansvarlige, og det ved jeg at der heldigvis også er flere andre der gerne vil.

Jeg synes bare, det vigtige er, at man ikke kun siger det i ord, men at man også omsætter det i handling, at man ansvarligt tager stilling til de problemer, som folk står i, og forholder sig til de konkrete problemer, de står i, forholder sig til den hverdag, de har, at man ikke ser det ud fra sin egen hverdag, sin egen virkelighed, sin egen opfattelse af, hvad man kan, men rent faktisk kommer ud og snakker med nogle af de mennesker og også prøver at se på, hvad det er for en situation, de står i, og prøver at sætte sig ind i: Hvordan kan det være at leve det liv, og hvad kan vi gøre for så at forbedre det liv?

Jeg er helt med på, at der heldigvis ikke er alt for mange, der lever i fattigdom i flere år, men det er der altså nogle, der gør, og vi kan se, at der bl.a. er en del børn, som lever i fattigdom i flere år, og det er jo næsten det værste, nemlig hvis børn igennem flere år oplever at være udsat for fattigdom.

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 19:43

Vivi Kier (KF):

Ja, til det sidste svar, fru Line Barfod gav, vil jeg sige, at hvis Enhedslisten og fru Line Barfod deltog i satspuljeforhandlingerne, så ville man virkelig opleve, at de politikere, der sidder rundt omkring forhandlingsbordet, også færdes ude i den virkelige verden; de ved godt, hvor skoen trykker. Og derfor har vi jo år efter år nogle kanongode indsatsområder, lige nøjagtigt for at gøre noget ved det her.

Når fru Line Barfod så siger, at der overhovedet ikke sker nogen udvikling socialpolitisk set, og at det er helt forfærdeligt med den her regering, der sidder, så vil jeg jo ligesom blot pege på, om regeringen ikke har gjort tiltag til, at børn, som kommer fra lavindkomstgrupper, får mulighed for at kunne gå til sport osv. uden at skulle betale for det.

Vi har faktisk sat en masse ind på at gøre noget for unge enlige mødre. Der ligger masser af gode initiativer i regeringens plan, så ansvarlig socialpolitik: Jo, det synes jeg vi fører.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:44

Line Barfod (EL):

Pengene til satspuljen bliver taget fra de mennesker, der er på folkepension, førtidspension, kontanthjælp osv., mennesker, der har brug for de penge.

Jeg synes, det blev helt absurd her for nylig, da man langt om længe fik et flertal i Folketinget uden om regeringen for, at nogle af de unge, der har psykiske problemer, ikke skal være på den lave ungesats, men skal op på en højere kontanthjælpssats, så de ikke har slet ingen penge at leve for, men har en lille smule penge at leve for. Men pengene til det tager man fra satspuljen, altså fra nøjagtig de samme mennesker.

Jeg synes, at man i stedet skal gå ud og sige: Vi finansierer vores socialpolitik over finansloven, sådan at det er de bredeste skuldre, der betaler mest, frem for at det er dem med de laveste indkomster, der alene skal betale til udviklingen på det sociale område. Og jeg er helt med på, at der bliver iværksat masser af gode konkrete projekter på satspuljen. Men dels er der problemet med, at meget af det er kortvarige projekter frem for langvarige – det betyder, at man ikke når at gøre en ordentlig indsats, før de allerede er nedlagt igen – dels er det altså et problem, at det tages fra de mennesker, som har mindst.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 19:45

Christian H. Hansen (DF):

Tak for det. Nu er det jo sådan, at når man ingen indflydelse har på i hvert tilfælde det, der sker i dagligdagen, er det jo nemt at komme med sådan et forslag her, for så har det ikke så stor betydning, ud over at man sådan kan få markeret sine synspunkter. Men så kan man jo tænke tilbage på, at man måske på et tidspunkt *har* haft indflydelse, og det har Enhedslisten jo haft. Og når man nu stiller sådan nogle forslag her, kunne jeg da godt tænke mig at spørge, om ordføreren fra Enhedslisten, fru Line Barfod, kan fortælle, hvor meget i kroner og øre de fik hævet lønnen med om måneden for de lavestlønnede, dengang Enhedslisten havde mulighed for at have indflydelse. Hvor meget fik man i kroner og øre gennemført dengang? Hvor meget fik Enhedslisten konkret hævet SU'en for de unge stu-

derende – i kroner og øre? Hvor meget fik Enhedslisten kørt igennem i forhandlingerne om lønstigninger generelt i den offentlige sektor? Kunne Enhedslisten lige sætte et par tal på det, for så kan vi jo sådan måle lidt, hvor meget det var, man selv fik gennemført, dengang man havde mulighed for det?

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:47

Line Barfod (EL):

Vi kan godt lave et tilbageskuende studium. Først vil jeg sige, at jeg tror, at indflydelse i et demokrati ikke kun handler om, hvilke forslag man får vedtaget. Jeg tror, at det i et demokrati er rigtig vigtigt at have dialog, argumentation og debat, og derfor tror jeg at vi også kan få væsentlig indflydelse i et demokrati ved at prøve at rejse nogle diskussioner og nogle debatter. Det tror jeg faktisk også er med til at flytte holdninger, og det er dermed også på sigt med til at flytte politikken.

Det var sådan under SR-regeringen, at man som regel lavede finanslove med de borgerlige partier. Enhedslisten har ikke stemt for nogen finanslov under SR-regeringen. Det lavede man med de borgerlige, og derfor var det også på mange punkter borgerlig politik, der blev gennemført. Hvis det havde været Enhedslisten, der havde bestemt, hvordan de finanslove skulle have set ud, havde tingene været meget anderledes. Så det var altså en anden situation, der var på det tidspunkt, end den, som jeg går ud fra at hr. Christian H. Hansen forestiller sig.

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 19:47

Christian H. Hansen (DF):

Jo, men jeg er utrolig glad for svaret, for jeg kommer frem til det svar, jeg nemlig gerne vil have: Enhedslisten har aldrig nogen sinde taget noget økonomisk ansvar. Det var bare det, jeg ville have konstateret. Tak.

Kl. 19:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:48

Line Barfod (EL):

Enhedslisten har været med i en række forlig, hvor vi også er gået ind og har taget et ansvar. Vi vil meget gerne tage et økonomisk ansvar, men vi vil ikke tage et økonomisk ansvar for at tage

penge fra dem, der har mindst i det her samfund. Det er jeg godt klar over at Dansk Folkeparti vil, på trods af at Dansk Folkeparti har været ude at love, at man ikke vil tage *en* krone fra de ældre. Selv om der ikke er penge i kommunkassen eller andre steder, går man alligevel ind og skærer ned.

Vi har den holdning, at vi ikke skal tage penge fra dem, der har mindst her i samfundet, og vi peger derfor på, at man kan tage penge der, hvor der er masser af dem. I det her forslag har vi peget på, at hvis man lod være med at give over 100.000 kr. i tilskud om året til folk, der har rigeligt til at betale til deres pensionsopsparing, og lod dem selv finansiere deres pensionsopsparing, ville vi kunne hæve alle overførselsindkomsterne ganske betragteligt, så vi fik folk ud af den økonomiske fattigdom.

Kl. 19:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:49

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 9. april 2008, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 19.49).